
Bebizonyosodott: lehetett volna botrány nélkül is

2018. 8. 29.

A Bihar Megyei Tanács ülésén, augusztus 28-án, döntés született a korábban a nagyváradi önkormányzatnak célzottan az Ady Endre Elméleti Líceum fűtésrendszerének korszerűsítésére és a Szacsvey Imre Általános Iskola főépületének homlokzati felújítására szánt összegek visszavételéről, és az Alma Mater Alapítvány, illetve a Partium Alapítvány részére történő átadásáról - az említett munkálatok elvégzése érdekében.

Az ügy előzménye, hogy júliusi ülésén a Bihar Megyei Tanács 15,5 millió lejt osztott ki a polgármesteri hivataloknak, civil szervezeteknek és az egyházaknak különböző beruházásaik, programjaik támogatására. Ezt az eddigi gyakorlathoz képest is szélsőséges módon, szinte kizárólag politikai hovatartozás szerint tették. Az osztozkodás elsőszámú haszonélvezői a PSD-vezetésű önkormányzatok és az ortodox egyház voltak. Szintén komolyabb összegek kerültek az RMDSZ-es polgármesterekhez, ugyanakkor számunkra kedvező módon, komoly támogatásokhoz jutottak a magyar történelmi egyházak is. Első olvasatban még örülnünk is lehetne, amennyiben nem ismernénk a politika világát, ahol a hasonló aránytalan elosztások soha nem maradnak megtorlás nélkül.

A botrány liberális körökben azonnal ki is robbant, ugyanis a megye 101 önkormányzata közül a 46 liberális vezetésű polgármesteri hivatal a kiutalt összegek alig 7%-át kapta közfeladatai ellátására.

Meglátásunk szerint az újabb elosztási gyakorlat, a Bihar Megyei Tanácsnál állandósult háborús viszonyok közepette, ismét olaj volt a tűzre, és ennek a helyzetnek lett áldozata két nagyváradi magyar iskolánk is, hiszen a város liberális vezetése nem habozott törleszteni, és az egyébként évek óta megoldatlan gondokra kiutalt összegeket egy másik, vegyes, román-magyar iskolához, a Traian Vuia Szakközépiskolához, irányította át.

Ahogy az korábban is elmondtuk, nem kérdéses, hogy az Ady Endre Elméleti Líceum fűtésrendszerének korszerűsítésére és a Szacsvey Imre Általános Iskola főépületének homlokzati felújítása hosszú évek óta megoldatlan és halasztás nem tűrő gondot jelentett. Éppen ezért lett volna kiemelten fontos, hogy ezek az ügyek ne essenek a gátlástalan bihari, napi politika áldozatául.

A két iskolának szánt támogatás eltérítésekor is elmondtuk, hogy az adott körülmények között az elítélendő nagyváradi önkormányzati reakció mellett legalább annyira káros volt az a nyíltszíni provokációval felérő megoldás is, ahogyan a már amúgy is feszült PNL és RMDSZ-PSD viszony közepette, a Bihar Megyei Tanács vezetői kitalálták, hogy Nagyvárad számára, a megannyi megoldatlan más problémát teljesen mellőzve, kizárólag a szlovák gyülekezetnek és magyar közösségünk két iskolájának adnak támogatást. Akik ezt kigondolták, tudatába voltak annak, hogy ebből konfliktus lesz. Az állandósult háborúság pedig nem érdeke Nagyvárad magyarságának, ahogyan nem lehet érdeke senkinek, aki valóban dolgozni és építeni akar.

Sokféle támadást kellett kiállnunk, amikor a higgadság és jövőbetekintés felelősségteljes hangján elmondtuk: ha valóban két iskolánk égető gondjainak megoldása lett volna az elsőszámú cél, a

Bihar Megyei Tanács közvetlenül az iskolák háttéralapítványait is támogathatta volna, és nem kellett volna kecskére bízni a káposztát, jelesül a nagyváradi önkormányzatra a támogatási összeget.

Nem szolgál örömünkre, hogy végül igazunk lett, hiszen a Bihar Megyei Tanács vezetése rögtön a kirobbantott botrányt követő első ülésén az általunk javasolt megoldást választotta. A történetek egyedüli pozitívuma, hogy két iskolánk végül mégis támogatáshoz jut, feltéve, hogy a Szabó Ödön igazgatta Partium Alapítvány ezt az összeget nem tünteti el, ahogyan azt az Ady Központ felépítésére szánt támogatással tette.

A történetekből érdemes levonni a tanulságot. Miután egy katasztrófális politikai alku eredményeként a Bihar Megyei Tanács működése két éve szinte kizárólag csak a belső leszámolásokról és az állandó konfliktusokról szól, miután a megyei bársonyszékekért cserébe, a PSD-vel való hatalomgyakorlásért, az úgynevezett érdekképviselő magára hagyta Nagyvárad magyarságát, és miután ma már teljesen világos, hogy a megyei önkormányzat képtelen gyakorlati eredményeket felmutatni, hiszen nyomát sem látni a beígért ipari parkoknak, tanmedencéknek és lassan már repterünk sem lesz, nem maradt számukra más, csupán a figyelem elterelése érdekében folytatott botránypolitizálás, és az etnikai élű konfliktusok kiprovokálása. Míg a román pártok szinte kivétel nélkül kijátsszák a magyar kártyát, íme, a vezető magyar párt sem habozik a román kártyát elővenni.

Szomorú, hogy immáron valóban nincsenek gátak és egyesek, politikai érdekeik mentén, nem tétovázna eszközökét használni sem iskoláinkat, sem a tüntetésre hívott kiskorú diákságot.

Tény, hogy nem vagyunk könnyű helyzetben, ahogyan az is bizonyos, hogy nagyváradi megmaradásunk elképzelhetetlen magyar-magyar és magyar-román párbeszéd nélkül. Városunk és megyénk egyre zaklatottabb politikai viszonyai között sokak érdeke, hogy az értelmes szó és a békeesség keretei folyamatosan szűküljenek, ennek ellenére továbbra is azért dolgozunk, hogy Nagyvárad a béke szigete legyen. Ez a nagy közös érdek.